

tabt sin Retsvirkning, uagtet man altsaa havde nogen Grund til at tvivle om, at denne Opfattelse var fuldstændig rigtig, saa besluttede man sig dog, da den provisoriske Finantslov blev forelagt senere af Regjeringen, til ikke at forkaste den, men lade den gaae til anden Behandling og henvise den til Udvalg, en Fremgangsmaade, der var meget naturlig og fornuftig, idet man saaledes havde Leilighed til uden at godtgjende den af Regjeringen forelagte provisoriske Finantslov dog at tage under Overveielse, hvilken Tid, der var den mest passende til at fremsætte den til Forkastelse, og i al Fald undgik at faae den forkastet paa en Tid og i et Øieblik, hvor Enhver maatte sigte sig selv, at Forkastelsen maatte føre til Afbrydelse af Thingets Forhandlinger. Nu i Aar har den høitærede Finantsminister forelagt den provisoriske Finantslov samtidig med Finantslovsforslaget for det kommende Aar og samtidig med Finantslovsforslaget for det løbende Aar, altsaa paa samme Maade som det skete i 1877. Man har denne Gang ikke skyndt sig med stieblikkelig at bringe den provisoriske Finantslov til Forhandling; man har i forrige Uge taget 4 Dages Forhandling om Finantslovsforslaget for næste Aar, og i Dag er den provisoriske Finantslov bragt til Forhandling. Hvad er der da imidlertid passeret i de 4 Dage, hvori der er ført Forhandling? Ja, der har været mange Spørgsmaal oppe, men Hovedspørgsmaalet har vel egentlig nærmest været, og det Interessanteste ved Debatten har været den indbyrdes Debat, der har været ført mellem enkelte Medlemmer med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det foregaaende Aars Forhandling var en virkelig Forhandling eller en Skinforhandling. Den ærede Ordfører for Thinget (Holstein-Vedreborg) har udtalt, at det Maal, hvortil man nu vil stræbe hen, er at naae hen til Tilstande, hvor man fik Love vedtagne af begge Rigsdagens Thing og ikke provisoriske Love, og han har udtalt, at der fra hans og Flertallets Side vil blive ført en aaben ærlig, redelig og saglig Forhandling med det Maal for Øie virkeligt at bringe Resultater ud deraf uden særlig politiske Hensyn. Ganske vist er denne hans Udtalelse blevet noget vækket med Hensyn til Fortiden ved den Tvivl, der er reist af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om Forhandlingen i Fjor, idet denne sidste jo paastod, at Forhandlingen om Finantsloven i Fjor kun var, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) selv havde betegnet som en Skinforhandling, det er en Forhandling, som skulde lede til, at der enten ingen

Finantslov kom ud deraf eller en Finantslov af en saadan Bestaafenhed, at den vilde være i Stand til at vippe den nuværende Regjering, altsaa en Fortsættelse af Kampen for det parlamentariske Principets Indførelse, som saa mange Aar har været ført. Smid- lertid jo stærkere det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgereds udtalte sig — han forsikrede sig, at han baade ad privat, officios og officiel Vej kunde hævde sit Botum med Grunde — desto stærkere og varmere lod ogsaa Udtalelserne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds om, at Forhandlingen i Aar skulde være ligesom den i Fjor, og at den begge Gange skulde være aaben, ærlig, redelig og saglig, og at Maalet skulde være at naae hen til ordnede Tilstande, under hvilke Lovene bleve vedtagne af Thingene og provisorisk Love ikke udgif. Men det synes mig, at naar det er Maalet at naae hen til at faar Lovene vedtagne af begge Thingene og at undgaa provisoriske Love, er det en besynderlig Maade nu at foreslaa at forkaste den provisoriske Finantslov, i det dog Enhver maa kunne sigte sig selv, at Konsekventen deraf med Nødvendighed maa være en Hjemsendelse, en Afbrydelse af Thingets Forhandlinger og Afstedelsen af en ny provisorisk Lov. Dette maa med Nødvendighed være Følgen ikke alene for den nuværende Regjering, men for en hvilken som helst Regjering, ja selv om man tænker sig, at Oppositionen blev kaldet til at forestaa Regjeringen, vilde den staa lige overfor den samme Nødvendighed, naar den provisoriske Finantslov nu forkastes, den at skaffe sig en ny Himmel paa lignende Maade. Det synes mig desuden at være et underligt og behynderligt Raad at give, naar man er fjender sig villig til at gaa ind paa en virkelig Forhandling, at faa det næste Skridt oven paa denne Erklæring om Villighed er det, at man foreslaar Noget, der med Nødvendighed maa lede til en Afbrydelse af Forhandlingen. Jeg har et Indtryk af, at den ærede Ordfører ogsaa selv søgte sig lidt vanskelig stillet. Han har jo forsogt, om han ikke paa nogen Maade kunde bortlede Skylden for en saadan Afbrydelse fra dem, der give dette Raad og dette Flertal, der følger dem, og føre det over paa selve Regjeringen. Men Regjeringen har jo i Overensstemmelse med dette Things Ønske, i Overensstemmelse med den Opfattelse hos dette Thing, at det er grundlovmæssigt, at provisoriske Love forelægges strax, i Virkeligheden forelagt den provisoriske Finantslov strax og samtidig forelagt Forslag til en Finantslov for dette Aar og